

Отже, сучасна медична симуляція не лише допомагає забезпечити студентів-медиків новими знаннями, відпрацюванням практичних навичок, та реалізацією справжніх клінічних випадків і ретельно написаним сценарієм і підібраними стандартизованими пацієнтами, але й допомагає визначити ту газуль, де знання або розуміння є недостатніми. Тому сміливо можна заявити, що моделювання й симуляційне навчання вже є невід'ємною частиною медичної освіти і, ймовірно, буде в майбутньому відігравати ще більшу і важливішу роль.

Список використаних джерел

1. Aquifer (MedU): resource for advancing clinical teaching and learning. URL: <https://www.aquifer.org> (25.06.2019).
2. Rudolph JW, Raemer DB, Simon R. Establishing a safe container for learning in simulation: the role of the simulation briefing. *Simul Healthc* 2014; 9: 339–49.
3. Dale. *Audiovisual Methods in Teaching*. New York: Holt, Rinehart & Winston; 1946.

ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО СЦЕНАРІЮ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Рибак В.Я.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

На сьогодні навчання студентів-медиків стало досить утрудненим через відсутність можливості відпрацьовувати практичні навички на реальних пацієнтах. Дистанційне навчання через пандемію протягом цілого навчального року не дало змоги студентам реалізовувати стосунки «лікар-пацієнт».

Мета дослідження. Визначення позитивних сторін у використанні симуляційного сценарію при підготовці студента-медика.

Одним із методів вдосконалення практичної підготовки майбутніх медиків є застосування симуляційних технологій. Симуляційна медицина є альтернативою традиційному навчанню лікарів і відкриває нові можливості та перспективи в підвищенні рівня практичної підготовки. Наразі можна виділити 6 аспектів, які переконують у тому, що симуляційне навчання важливе:

- 1) тактильний: тренажери й манекени для відпрацювання ;
- 2) візуальний: книги, журнали, наукові статті в електронному доступі;

- 3) автоматизований: манекени середнього класу реалістичності, відеообладнання, що допомагає студенту проаналізувати свої помилки ;
- 4) апаратний: тренажери, укомплектовані справжнім медичним обладнанням, яке застосовується в сучасній медицині;
- 5) інтерактивний: манекени-симулятори пацієнта вищого класу реалістичності та віртуальні симулятори зі зворотним тактильним зв'язком;
- б) безпечний: можливість тренуватися на манекенах не завдаючи шкоди реальним пацієнтам, та забезпечення власної безпеки в умовах сучасної пандемії.

На сьогодні Буковинським державним медичним університетом створено потужний навчально-тренінговий центр симуляційної медицини, що дає змогу не лише студентам-медикам навчатися практиці, а й лікарям зі стажем вдосконалювати свої знання. На базі симуляційного центру студенти, лікарі-інтерни та лікарі зі стажем здобувають практичні навички на муляжах, манекенах та симуляційних тренажерах. Також із майбутніми лікарями проводяться тренінги із залученням стандартизованих пацієнтів для моделювання реалістичної ситуації і створення безпосереднього контакту та спілкування із реальними пацієнтами. Симуляційний центр дає можливість навчатися, розвивати і вдосконалювати свої вміння. Зовсім нещодавно було проведено навчання лікарів із базової підтримки життя. Використання цієї інноваційної технології підштовхує студентів до самореалізації й розвитку навичок як командної роботи, так і роботи без сторонньої допомоги, що в подальшому зменшуватиме ризики помилкових дій та рішень у практичній діяльності.

Висновки. Симуляційне навчання — це альтернатива реального спілкування з пацієнтом в умовах сучасного світу та засіб зробити це спілкування більш ефективним і комфортним для хворого та студента. Симуляційна медична освіта дає змогу студентам-медикам, лікарям-інтернам та лікарям-практикам навчатися, відпрацьовувати вміння та удосконалювати свої знання, а згодом спроможність реалізовувати свої вміння в практичній діяльності.

Список використаних джерел

1. Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід / В. В. Артьоменко, С. С. Семченко, О. С. Єгоренко [та ін.] // Одеський медичний журнал. — 2015. — № 6. — С. 67–74.
2. Загребельний А. В. Симуляційні навчання як фактор ефективної мотивації в процесах вдосконалення навчального процесу на сучасному етапі / А. В. Загребельний, Д. Г. Коньков // Шляхи удосконалення навчального процесу й

необхідність впровадження нових підходів у роботі кафедр медичного університету в сучасних умовах: тези доповідей навч.-метод. Конф., 26 лютого 2014 року. — Вінниця, 2014. — С. 90–91.

3. Перспективы применения информационных технологий у симуляционном обучении студентов / К.П. Омарова и др. // Научно-практический журнал «Вестник КазНМУ». — 2010. — № 1

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ В МЕДИЧНИХ ВНЗ

Ризничук М.О.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Реформування системи охорони здоров'я передбачає забезпечення підвищення якості медичних послуг в Україні, тому рівень професійної підготовки майбутніх медиків — це пріоритетний напрямок на додипломному етапі підготовки фахівців. На сучасному етапі ВООЗ дала визначення кваліфікованого лікаря, як особистості, що надає медичну та психологічну допомогу, приймає рішення, дає задовільні комунікативні навички, керує лікувальним та діагностичним процесом, і при цьому враховує інтереси й потреби суспільства. Систематичне розроблення нових навчальних моделей і аналіз та удосконалення педагогічних технологій є незамінною складовою в безперервному професійному розвитку викладача, що призводить до кращого засвоєння практичних навичок студентами та підготовку грамотних спеціалістів. Ця тема завжди залишається актуальною [1, 2].

Тому є необхідність постійного пошуку нових методик та постійного удосконалення навчальної системи майбутнього фахівця із формуванням у нього клінічного мислення. Тому виникла потреба використання в навчальному процесі сучасних віртуальних технологій, відомих як симуляційне навчання [1–3].

Термін «симуляція» має декілька трактувань. Так Мак Гагі інтерпретує його як особу, пристрій або набір умов, які допомагають повністю відтворити ситуацію або проблему. Роль студента — це максимально наближена реакція до реального життя на виниклу ситуацію або проблему [2]. Інший вчений, Девід Габа, дав таке визначення «симуляції»: це високоспецифічна техніка (не технологія), яка дасть змогу студенту в інтерактивній грі набути практичних навичок та з часом удосконалити їх за допомогою штучно